

ADOLF FREDRIK LINDBLAD

1801–1878

Sånger och visor IV
för röst och piano

*Songs and Ditties IV
for voice and piano*

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten treasures of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 1394–1412/Edition nos 1394–1412
2016
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0-66166-332-4

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

Innehåll.

Fjerde delen.

	Pag.
Nº 84. Balders bål. "Midnattssolen på bergen satt." (Esaias Tegnér.)	1
" 85. Glädjen. "I varelser känner I Glädjen?" (P. D. A. Atterbom.)	2
" 86. Höstqvällen. "Hur blekt är allt." (J. L. Runeberg.)	5
" 87. Hon vill ej sjunga mer. "Å nej, det tror jag ej." (A. F. Lindblad.)	9
" 88. Silvio till Laura. "Jag fann dig." (C. W. Böttiger.)	13
" 89. Förr och nu. "Förr ständigt i krig." (A. F. Lindblad.)	14
" 90. Den gamle. "En konung syns den gamle mig." (Efter J. L. Runeberg.)	16
" 91. Bedragen väntan. "Och sjön han slår så hårdt mot strand." (A. F. Lindblad.)	17
" 92. Den tviflände. "O, hade jag ett ögonpar." (J. L. Runeberg.)	19
" 93. I höet. "Bäst ängen stod i blomsterprakt." (Thekla Knös.)	21
" 94. Misstanken. "Hur din kind är purpuröd." (A. F. Lindblad.)	22
" 95. Ånger. "O, kom åter." (A. F. Lindblad.)	24
" 96. Helsing till den annalkande ålderdomen. "Min koja har stått så många år." (A. F. Lindblad.) .	26
" 97. Strykningsvisa. "Illa jern så varmt och snällt." (Thekla Knös.)	28
" 98. Den flitiga handen. "Vid min flickas sybord." (Thekla Knös.)	35
" 99. Barfota. "Sakta lilla foten blyger." (Thekla Knös.)	45
" 100. Den bortgångne. "Jag minnes dig." (Thekla Knös.)	50
" 101. Systern. "Ack i din inre, i din tysta verld." (Thekla Knös.)	52
" 102. Afslag. "O förlåt, vredgas ej!" (A. F. Lindblad.)	56

Balders bål.

1

Frithiofs saga.

Esaias Tegnér.

Più allegro.

Sång.

84.

Piano.

skå - da; Det var ej dag, det var ej natt, Det

cresc.

dim.

väg - de mel - lan bå - da. Det var ej dag, det

cresc.

var ej natt, Det väg - de mel - lan bå - da.

dim.

p

Glädjen.

P. D. A. Atterbon

Moderato.

Sång.

85.

Piano.

I va - - rel - ser, kännen I Gläd - - jen? En co - - li - bri flygtingen
Då bort, ef - ter fri - ska - re läp - - par, Till främ - man-de bygder han

är; Från blom - - ma till blom - ma, i vex - - - ling, Sitt
far. "Hur lœ - - kan - de var han! Hvad ska - - - da, Att

Från blom - - ma till blom-ma, i vex - - - ling, Sitt
"Hur loe - - kan - de var han! Hvad ska - - - da, Att

*smek—och sin hyllning han bär. I sprit-tan-de rör-lig-het fläg-tar De
ock—så be-dräglig han var!” Så hör—han de lem-na-de kla-ga, I*

Cresc.

skim - - ran - de ving-ar - nes par; Och blom - mor-nas läp-par han
flyg - - ten han sva-rar de små: "Ack! lef - - ver jag tills jag blir

kys - - - ser, Men blott ____ tills de hvi - ska: "blif qvar!" Och
 gam - - - mal, Nog blir ____ jag väl tro - gen ock - så! "Ack!

blom - mornas läp - par han kys - - ser, Och blom - mornas läp - par han
 lef - - ver jag tills jag blir gam - - mal, Ack! lef - - ver jag tills jag blir

f

dim.

kys - - - ser, Men blott tills de hvi - - - ska: "blif qvar!" — Men
 gam - - - mal, Nog blir jag väl tro - - - gen ock - så, — Nog

blott, ja, men blott ____ tills de hvi - ska: "blif qvar!" Och
 blir, ja, nog blir ____ jag väl tro - gen ock - så! Ack!

cresc.

f

dim.

p

blom - mor - nas läp - par han kys - - ser, Och blom - mor - nas läp - par han
 lef - - ver jag tills jag blir gam - - mal, Ack! lef - - ver jag tills jag blir

dim.

kys - - ser, Men blott till de hvi - - ska: "blif qvar!" — Men
 gam - - mal, Nog blir jag väl tro - - gen ock - så, — Nog

cresc.

blott, ja, men blott till de hviska: "blif qvar!"
 blir, ja, nog blir jag väl tro-gen ock - så."

f dim.

p

sf

Höstqvällen.

J. L. Runeberg.

Andante con moto.

86.

Andante con moto.

86.

Piano.

blekt är allt, hur här-jadt, viss-nadt,

dödt! Hvar är den blom-ning nu, som

som - - - marn födt? I da - - - len

dom - - nar allt, i sko - gen ti - - ges, Och

till en graf den skum - - ma

cresc.

jor - - den vi - - ges. Dock, ö - - gat lyf - tes

dim.

p

sällt, så sällt från graf - ven opp, En hö - - gre verld, en

cresc.

pp

hö - - gre verld har grytt för hjer - tats hopp, I jor - - dens skym - ning

dim.

pp

cresc.

klar - na, der klar - na stjer - ne - lan - den, Och o - för - gäng - ligt

cresc.

ler ett hem mot an - den. Så

dröm - - - mer jag i hö - stens qväll och

ser, Hur löf - - - vet fal - ler stelt från

björ - - - ken ner, En na - - ken strand i

v1 - - - kens djup sig speg - - lar, Och

öf - - ver må - - - nen silf - - ver - -

cresc.

mol - - net seg - - - lar.

dim.

cresc.

dim.

p smorz. pp

Hon vill ej sjunga mer.

A. F. Lindblad.

9

87. Allegretto.

Piano.

A nej, det tror jag ej. Du

skäm - tar med mej. Hvar - för. hvar - för vill du ej

sjung - a?

I

skog, i dal, I tjäll, i sal, — Ej

cresc.

pianissimo

più lento

hjer - ta, ej ö - ra der fins, — Som dig ic - ke mins. Å

ritard.

più lento

ritard.

a tempo

nej, det tror jag ej; Du tyst - - nar nog ej Så

pianissimo

p e legg.

läng - - - e gläd - jens strängar du har Än - nu

p

qvar, — och ej spar, Och di - - na ving - - ars magt ic - ke

f

p

spar, di - na ving - - ars magt ic - ke
cresc. dim.
 spar, Men sjung - er gladt,
 spar, *p*
 och fly - ger så lätt, så lätt, Så
 läng - e gläd - jens sträng - - ar du har Än - nu
 qvar, och ej spar, Och di - - na ving - - ars magt ic - ke
p e leggiero

dim.

spar, di - na ving - - ars magt ic - ke

cresc.

dim. p

spar, Men fly - ger så lätt, och sjung - er så

mf p mf p

cresc.

gladt, Och fläg - tar så snällt bort all sorg I - från gam - la så väl som från

cresc.

pp

ung - - - a. ja, ja, ja, ja! Du skäm - tar med

pp

mej; Du tyst - - nar nog ej. Nej, nej, nej, nej!

pp pp pp

Silvio till Laura.

13

C. W. Böttiger.

Adagio.

Sång.

SS.

Piano.

Jag fann dig.
men på samma gång Jag e - vigt har dig mist. Förr hör-de jag hvor dag din
sång, Nu är det långt sén sist. Och sol går opp, och sol går ner, Men
dig jag ic - ke ser. Och sol går opp, och sol går ner, Men
dig jag ic - ke ser.

Förr och nu.

A. F. Lindblad.

89. Poco allegretto.

Piano.

Förr stän - digt i krig Lef - de jag ju?
 Förr blef ej i lag, Ald - rig gick an,
 Och så var det jemt; Än var det ett,

Ack, det var ömt det! Han ban - na - de mig;
 Hur jag än gjor - de. Han trät - te bvar dag,
 Än var ett an - nat. Männ' det var hans skämt?

Tro ic - ke nu Att jag har glömt det. Nu
 Säl - lan mig fann Så som jag bor - de. Nu
 Ha - de han rätt, Då han mig ban - nat? Hur

— är så stil - la,
— får jag va - ra,
— det må va - ra,

Stri - - - - der - nas vil - la
Ta - - - - la och sva - ra,
Jag lät en fa - ra.

Stö - - - - ra ej mer min ro,
Han stör ej mer min ro, Dock vet jag in - - te,
Fri jag nu kän - ner mig,

poco ritard.

kan ej för - stå, Jag är ej glad än - då.

poco ritard.

a tempo

Den gamle.

Efter
J. L. Runeberg.

Andante maestoso.

Sång.

En ko - - nung, en ko - - - - nung syns den gam - le
 Hvar storm har af ti - - - - den läng - e - sen sig
 Med spi - - ran i hand, den spi - ran är hans

90.

Piano.

{

f

dim.

mig Vid yt - - ter - sta grän - - - sen af sin lef - nads
 lagt, Hvar gran - - ne med vörd - - - nad hyl - lar glad hans
 staf, Han går i sin borg, den bor - gen är hans

stig. Han står nu vid må - - - let af sin läng - a
 magt; Hvar vil - - la så djerf, hvor li - del - se så
 graf. Hans ko - - nung - a - glans af i - del lugn be -

färd, Och ser vid sin fot en öf - ver-vun-nen verld.
 yr Nu långt, långt i - från hans ty - sta ri - ke flyr.
 står, Och kro - nan han bär: den gam-les silf - ver - här.

Bedragen väntan.

17

A. F. Lindblad.

Allegro agitato.

Sång.

91.

Piano.

Och sjön, han slår så

hårdt mot strand, Och lun - dens fåg - lar tyst - - nat; Re'n mörkt det är vid

cresc.

sko - gens rand; Mitt ö - - ra få - fängt lyss - - nat. Ty gäc - kat mig har

cresc.

må - - nens ljus, Och hå - nat mig har vin - - dens sus. Din

f

stäm - ma ej jag hör. Ack nej! Dig bin - ner ej min
 (f) (s) (s) (s)

sång, — Fast dag så
 (dim e più tranquillo e piano)

ritard.
 lång, Och natt så lång, Ett år, ja väl! och mer,
 ritard.

a tempo ritard.
 De hö - ga stjer - nor vitt - nat om den sorg, mig tär.
 sf ritard. p

Den tviflände.

19

J.L. Runeberg.

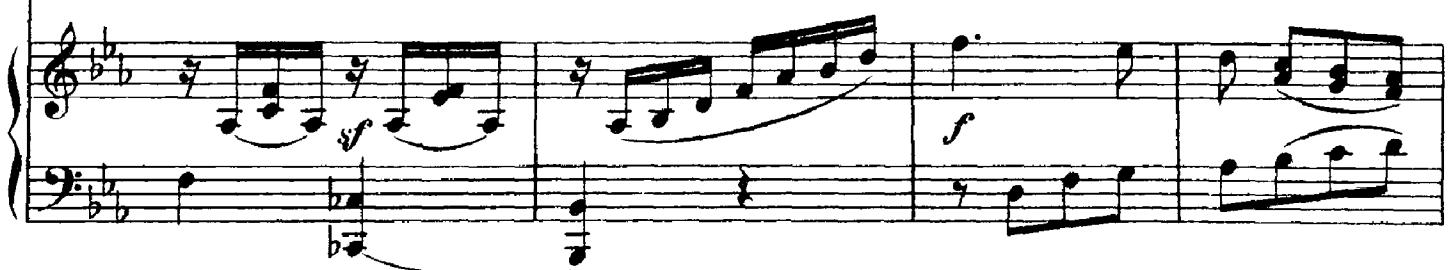
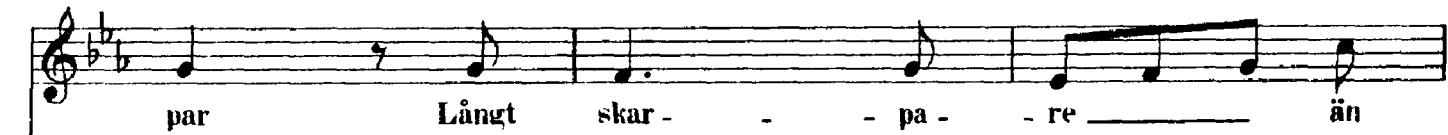
Larghetto.

Sång.

92.

Piano.

1 - - ge - - - - - nom

cresc.

bp bp

höjd _____ och djup, _____ i - - ge - nom höjd och

dim.

p

djup _____ och rymd!

I höet.

Thekla Knös.

Allegretto.

Sång.

93.

Piano.

Bäst
Den
Bäst
äng - en stod i
stae - kars äng - en
blom - ster-prakt, De
ser just ut Som
hvas - sa li - ar
Lars då han klippt

blänk - te; Och hugg på hugg i
hå - ret, Och gjort sig grön och
hur - tig takt Det hö - ga grä - set
bad till slut Mig bli hans brud till

cresc.

sänk - te. Se'n kom - mo An - ni - ka
å - - - ret. Så sla - gen stod han vid
och jag mitt svar, Och räf - sa - de just
mitt svar, Att det mig rákt o -

frei - ska tag, Och räf - - - sa - de just fri - - - ska
møy - ligt var, Att det mig rakt o - möj - - - ligt

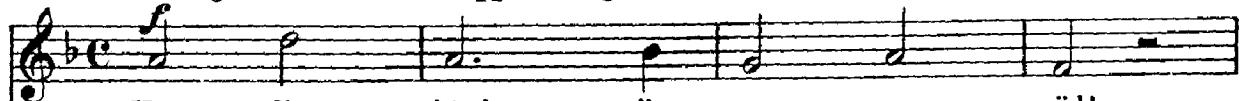
tag.
var.

Misstanken.

A. F. Lindblad.

Molto agitato, ma non troppo allegro.

Sång.

94.

Piano.

Teck - nad står din skuld på pan - nan. I din

blick hvad säll - - sam glöd! Gaf din tro du

åt en an - nan? Di - - - na ö - gon fly mig.

dim.

cresc.

Sjelf du dig an - kla - - gar. Ja, jag ser på dig

cresc.

Att du svi - kit mig. Sva - - ra, sva - - ra

cresc.

ritard.

om du mig be - drog? Ack! då långt bätt-re vo - re att mitt lif du

dim. e ritard.

tog.

a tempo

cresc.

dim.

Ånger.
A.F. Lindblad.

Andante con moto.

Sång.

O, kom å - ter! Skyn-da, skyn-da å - ter!

95.

Piano.

Se, mitt fel jag djupt be - grå - ter. Kallt mitt

hjer - - la Såg en gång din smär - ta: Jag

såg den, be - log den. Jag för - stod ej

då, Hur man kan äl-ska så; Men nu på din frå - ga jag fun - nit ett

svar, — Nu vet jag att kär du mig var. Jag för-
 { *p*
 stod ej då, Hur man kan äl - ska så; Men
 { *cresc.*
 nu på din frå - ga jag fun - nit ett svar, — Nu vet jag att
 { *cresc.*
 kär du mig var.
 { *p*
 { *sfp*
 { *sfp*
 { *pp*

Helsing till den annalkande ålderdomen.

A.F Lindblad.

Andante con moto.

Sång.

96.

Piano.

Min ko - ja har stått så mång-et år, Så mång-en en dag jag

bott der re'n; Och un - der dess tak ha flytt min vår, Min

som - mar och höst för läng - e - se'n. Du, kul - - na vin - - ter,

å - ter - står; Dock går jag u-tan knot Din kal-la famn e - mot; Du

p *cresc. e riten.*

ej med sto-ra ord och tomma löften far, Der - för stig in, min vän, och bjud mig

dim. p *cresc. e riten.*

hva du har. Jag går för-u-tan knot Din

a tempo p

f p

kal-la famn e - mot; Du ej med sto-ra ord och tomma löf-ten far, Der-

dim. p

cresc. e rit.

för stig in, min vän, och bjud mig hva du har.

cresc. e rit. p *a tempo*

sinor. pp

Strykningsvisa.

Thekla Knös.

Allegro, ma non troppo.

p

Sång.

97.

Piano.

I - la, jern, så varmt och

snällt Öf - ver lin - - nets hvi - ta

fält, I - la, jern, så varmt och

cresc.

snällt Öf - ver lin - - nets hvi - ta

fält!

Hvar - je skrynk - la plå - - na ut,

pp

Hvar-je skrynkla plåna ut, Hvar - je

dim.

pp

veck i en mi - - nut!

Klä - der

p

hvi - ta som en snö, Som en svan i bad på

sjö, Klä - der hvi - ta som en snö, Som en
cresc.

svan i bad på sjö, Än i färd med
cresc. *f*

fjäd - - rars plock, Än i färd med fjädrars
ff *dim.* *pp*

plock, Mju - ka, lik - - som mol - nens flock.

p

Nu min sön-dags-kläd-ning hvit
Der i skug-gan får jag se
Vill jag stry - ka med all
Da-lens bly - ga lil - ja

p e staccato

flit, Får med den till kyr - kan gå, till kyr - kan
le. I en drägt mer fin och skär, mer fin och

cresc.

gå, till kyr - kan, Der de
skär, mer här - lig Him - lens

calando

hö - - - - ga lin - darstå.
Her - - - - re hen - ne klär.

p

p

Ro - ligt blir att läg - ga in Vac - kra

hvi - ta tvät - ten min. Ro - ligt blir att läg - ga

cresc.

in Vac - kra hvi - ta tvätten min.

cresc.

Nå - got bätt - re dock jag vet,

f *ff* *dim.*

pp

Något bätt-re dock jag vet,

Men det är min hem - lig -

Tranquillo.

het: Att med gladt och tro - fast skick, Att med ljus och

Tranquillo.

p

cresc.

vän - lig blick Plå - na sor - gens skrynk - la snar

f

dim.

Från en pan-na mild och klar;

p

Att med ljus och vän - lig blick Plå - na sor-gens skrynkla snar
 Från en panna mild och klar.
 I - la, jern, så varmt och snällt, så
 varmt, så snällt!

p
dim.
pp ritard.
a tempo
morendo

Den flitiga handen.

35

Thekla Knös.

Allegro grazioso.

98.

Piano.

Allegro grazioso.

98. Piano.

p

cresc.

Vid min flic - - kas sy - - bord stil - la

p

Satt jag nyss, och såg med und - - ran,

Såg med und - - ran hvi - - ta han - - dens

cresc.

f

Snäl - la fing - rar hvassa nä-len fö - ra.
dim.

Öf - ver sömmens snöfält blänk - er
cresc.

Spjn - tet raskt, och vap-nen glim - ma, Gran - na, blanka, gyllne
f

va - - pen. Öf - ver söm - mens snö - fält blänk - er Spjn - tet
p

raskt, och vap-nen glim - - -
cresc.

- ma. En är
 dim.
 En är

sü - - - rad.
 cresc. pp b
 b
 b
 b

Aj. der gju - tes Pur - - - pur - blo - - dets kla - - - ra drop - pe,
 b
 b
 b
 b

Aj. der gju - - - tes Pur - - - - pur - blo - - dets
 b
 b
 b
 b

kla - - - ra drop - - - pe, Bå - - - dan-de en större se - - - ger,
 p f
 b
 b
 b

p. f. p. Ty re'n jag
bå - - dan-de en stör-re se - - ger,
kän - - de, ty re'n jag kän - - de,
Att jag öf - ver - vun - nen var, jag
öf - ver - vun - nen var, jag öf - ver - vun - nen
var.

pp

Sjelf det minsta fingret vil - ligt, Som en smätäck page he-

pp

bändigt, Halft på lek till hjelp vill i - la;

p e staccato sf

Men dess granne re-dan bär-a Får till strid den blanka skölden, Tvänne and - ra äf-ven

cresc.

skyn - da, tvän-ne and - ra äf - ven skyn - da Flinkt och

cresc.

vigt att ä - - ran de - - - - - la.

Öf-ver

p e staccato

cresc.

bå - da stolt sig hö - jer En med gyll - ne hjelm be -

cresc.

väp - nad, Ofver bå - - da stolt sig hö - - - jer En med

ff *Ad.*

gyll - - ne hjelm be - väp - - -

Ad. *

Ad. *

nad.

*dim.**p**p*

Från det lät - - ta fäst - nings-ver - ket

*cresc.**p*

Gladt

som seg - - - ra - - re — de — i - - la,

cresc.

Och från vap - - - nens tung - - a — bo - - jor

cresc.

de ej va-pen bär-a,

Ing-a spjut och ing-a hjelmar,

p

p

Af de to - - ners storm, de väc - - ka, A-nar

jag ett grymt för - såt.

Ja, fast de ej va-pen bär-a,

cresc.

p

Ing-a spjut och ing-a hjelmar,

Af de

p

to - - - ners storm, de väc - - ka, A - nar

jag, a - nar jag, ————— *calando*

— a - nar jag — ett grymt *ritard.* för - såt.

ritard. *a tempo*

Più lento.

Då, mitt e - get lif att

p

fräl-sa, Tar min hand dem hårdt till fång-a.

ff *pp*

Barfota.

45

Thekla Knös.

Allegro molto.

Sång.

Sak - - - - ta, sak-ta lil - - la fo - - ten

99.

Piano.

pp cresc.

bly - - - ger, Lik - - som vin - - den snabb och tyst, Sig

ut i da - - gen smy - - ger,

Öf - - - -

ver, üf-ver berg och da - - lar i - - - lar,

cresc.

Och, af äng - - ens blom - - mor kysst, På grä - - sets mat - - ta

f dim.

p

hvi - - - lar. Rädd och

pp

djerf än - då, han kän - - - ner

Hur den he - - ta san - den brän - - - ner,

dim.

Stic - - kes lätt af strå och ris;

Sig i bæc - kens bøl - jor sänk - er. Le - kan - de små

cresc.

per - lor stänker, Tycker sig i pa - ra - - dis.

dim.

calando

dra - - - ga, Se - digit gå på

calando

san - dad gång, I den mör - ka cel - len trång I sitt Sko-

*ritard.**ritard.**a piacere*

klo - - ster, I sitt Sko - klo - - ster.

a tempo

Den bortgångne.

Thekla Knös.

Larghetto.

Sång.

100.

Piano.

mör - ker hól - jer jor - - den Och stjer - - nor le.
bim - len du dig sänk - er I nat - - tens dröm,

dim.

Bå, i min natt, de
Och för min blick, min

kär - - leks ful - la or - - den Från for - - dom le.
in - - re syn, du blänk - er, Så ljuf, så öm.

Jag min - - - nes dig, der
 Du sva - - - rar mig än -

ge - nom da - lens äng - - ar Går bär - - - ken klar.
 nu på mång - a frå - - gor. Så stjer - - - ne - klart.

Jag min - - - nes dig, jag minnes dig, då
 Du ly - - - ser mig, du ly-ser mig på

con espressione

öf - ver sjä - lens sträng - - ar En vår - - - vind far.
 lif - vets dunk - la vå - - gor Så un - - - der - bart.

p

Systern.

Thekla Knös.

Andante con moto.

Sång.

101.

Piano.

ty - - sta verld Mig un - - na blott en en - da blick! Förr, in - nan

du blef stor, blef stor och lärd, Dit - in jag all - tid skå - da fick.

Ack! då halft lust - hus, halft ett bön - ka-pell, Ditt

re - na from - ma hjer - ta var, Och of - ta dit till lek, till an - dakt, säll Jag
 mi - na fri - ska blom - mor bar. Men då jag
 såg dit - in en an - nan tid, Det var ett slu - tet, dy - stert rum; Der mörka
 tvif - vel hål - lit blo - dig strid, Der satt nu sor - gen kall och stum. Ack! allt var
 änd - radt och för - bytt; Vår barndoms go - da eng - lar flytt. O! fins ej

en, en en-da qvar, Som från ditt hjer - ta re - geln drar? — O! blicka

mf ej på mig så vred, så vild, Då rädd och skygg jag klap-par på; Var än, som

mf for - dom, mot mig blid och mild; Ack! låt nu mig här ord - na få.

dolce

Jag blå-ser lätt, så lätt det dunk - la stoft Från

hem - mets kä - ra taf - lor bort. Känn å - ter di - - na fri - ska blommors doft, Och
 tro, allt ljus - nar in - nan kort. Låt opp, låt opp, låt opp! O! låt ditt
 hjer - ta öpp - na sig i - gen För kär - leks hel - ga magt, Och vid dess
 of - fer - lä - ga sen Jag håller stän - digit tro - gen vakt.
 calando

Afslag.

A. F. Lindblad.

Andante con moto.

Sång.

102.

Piano.

O! för -

låt! Vred - gas

ej! Ack! Jag bor - de

sva - ra ja, men må - ste, må - ste sva - - - ra

cresc.

nej. Han - - den bu - - re

väl ro - - - sen - - - bo - - jan

cresc.

lätt; Men det ar - - ma hjer - - tat

ly - - der ej, ack nej, det ly - - der ej på sam-ma sätt.

Döm dock ej för hårdt

cresc.

sva - - - ret, som jag ger.

f.

O! Var viss, jag skall an -

p

kla - - ga mig, jag skall an - - ga mig, men kan ej mer.

p

Nå - - - got val jag e - ger ej.

mf

p

cresc.

ritard.

Dock, tro mig, ack! det är ej lätt, ej lätt det är att sva - ra

f

dim.

ritard.

nej.

p

pp

Adolf Fredrik Lindblad

Adolf Fredrik Lindblad hade en komplicerad uppväxt och en lika ombytlig tid som ung vuxen. Född 1801 i Skänninge av en ogift mor kom han vid ett års ålder till en fosterfamilj, där hustrun var moderns moster. Efter inledande skolgång i Östergötland fortsatte han från 1809 i Stockholm, där modern då bodde och var gift med en skådespelare vid Kungl. Teatern. Efter styvfaderns död 1813 fick Adolf Fredrik Lindblad återvända till fosterföräldrarna som snart flyttade till Norrköping. Där fick han sin första skolning i musik: piano och flöjt.

Fosterfadern som var handlare styrde Adolf Fredrik Lindblad mot sitt eget yrke. Efter några år i fosterfaderns affär fick han 1818–19 arbeta vid ett skepps- klareringskontor i Hamburg. I denna stad fick Adolf Fredrik Lindblad viktiga impulser av tysk litteratur och musik.

Sommaren 1822 kom han till Bleckenstad utanför Mjölby för att undervisa gårdenas döttrar i pianospel. En av dem, Sophie Kernal, skulle bli hans hustru. Där lärde han också känna en kusin till husets syskonskara, Per Daniel Amadeus Atterbom, en livsavgörande vänskap för Lindblad.

Genom Atterboms förmedling flyttade Lindblad till Uppsala, i första hand för studier i harmonilära för universitetets *director musices*, Johann Christian Friedrich Hæffner. Men han kom också in i stadens konstnärliga och litterära kretsar. Där fanns redan Atterbom, men också Erik Gustaf Geijer som skulle bli en annan nära vän. I denna miljö blommade Lindblad ut som sångtonsättare.

Sångkomponerande var tidigare liktydigt med att skapa sällskapsvisor. Den nyromantiska dikten gav tonsättarna nya utmaningar. Lindblads sånger är text-tolkande och låter melodin och pianostämman föra en dialog. Från visans tid stammar dock Lindblads länge utnyttjade praxis att flerstrofiga dikter sjungs till samma ackompanjemang. Adolf Fredrik Lindblad komponerade över 200 sånger, varav en del skrevs för vennen Jenny Lind.

Med salongsvärdinnan Malla Silfverstolpe och Erik Gustaf Geijer för Lindblad 1825–26 via Köpenhamn till Berlin, där han tog lektioner i komposition för Carl Friedrich Zelter och i pianospel för Ludwig Berger. Via Zelter lärde han känna Felix Mendelssohn. Vänskapen med denne blev viktig och varade livet ut.

Tillbaka i Sverige slog han och hustrun Sophie sig ner i Stockholm. Där startade Lindblad 1827 en musikskola, vilken under lång tid skulle bli hans huvudsakliga inkomstkälla. Under Stockholmsåren skrev Lindblad sin enda opera, *Frondörerna* (1835), som emellertid inte blev någon större framgång. Han komponerade också två symfonier (1832, 1855).

Adolf Fredrik Lindblad tillbringade sina sista år på Lövingsborgs gård strax söder om Linköping, där dottern Lotten bodde. Han avled där 1878.

© Gunnar Ternhag

Om utgåvan

Levande Musikarvs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter. Justeringar av bågar, förtecken, accenter och artikulation som inte har medfört förändrad läsart har utförts utan kommentar.

Förlagan är utgiven av Abr. Hirschs förlag, Stockholm, nr 1599.

På omslaget står: "Sånger och Visor / vid / Pianoforte / af / A. F. Lindblad / 4:de delen / Med förlagsrätt / Stockholm, Abr. Hirsch".

Tryckår: 1879.

Adolf Fredrik Lindblad

Adolf Fredrik Lindblad had a complicated childhood and likewise an unsettled period as a young adult. Born in Skänninge in 1801 to an unwed mother he was taken in by a foster family, of which the wife was his mother's aunt, when he was only one year old. After starting school in Östergötland, in 1809 he moved to Stockholm to continue studying near his mother, who was married to an actor at the Royal Opera. After his stepfather's death in 1813, Adolf Fredrik Lindblad returned to live with his foster parents, who soon moved to Norrköping. There he received his first music lessons in piano and flute.

His foster father, who was a merchant, persuaded Adolf Fredrik Lindblad to follow in his footsteps. After several years at his foster father's business, Adolf Fredrik worked from 1818 to 1819 at a shipping discharge office in Hamburg. While working in Hamburg, Adolf Fredrik Lindblad encountered German literature and music, which would prove to be an important influence on his later career as a composer.

The summer of 1882 he arrived in Bleckenstad, on the outskirts of Mjölby, to teach the daughters at a country estate piano. One of the girls, Sophie Kernell, would later become his wife. He also became acquainted with a cousin to the siblings at the estate, Per Daniel Amadeus Atterbom, who would become an important life long friend.

With Atterbom's assistance, Lindblad moved to Uppsala in order to study harmony with the university's *director musices*, Johann Christian Friedrich Hæffner. He also came in contact with the city's artistic and literary circles. Atterbom already lived in Uppsala, as well as Erik Gustaf Geijer, who would become another close friend. Lindblad thrived as an art song composer in this environment.

In earlier times, song composition had been equivalent to writing popular drawing-room ballads. Later, with the advent of the neo-romantic poem, composers were provided with new challenges and opportunities. Lindblad's songs are settings of text to music and provide a dialogue between the vocal melody and the piano. For a long time Lindblad made use of the older ballad praxis of using poems consisting of several stanzas sung to the same accompaniment. Adolf Fredrik Lindblad composed over 200 songs, of which several were written for his friend the singer Jenny Lind.

Together with music salonnière Malla Silfverstolpe and Erik Gustaf Geijer, Lindblad travelled by way of Copenhagen to Berlin, where he took lessons in composition from Carl Friedrich Zelter and studied piano with Ludwig Berger. Through Zelter he got to know Felix Mendelssohn. This was the beginning of an important friendship which lasted for the rest of his life.

Returning to Sweden, he and his wife Sophie settled down in Stockholm. Lindblad started a music school there in 1827, which for a long time would be his main source of income. During his years in Stockholm Lindblad wrote his only opera, *Frondörerna* (1835), which was never successful. He also composed two symphonies (1832, 1855).

Adolf Fredrik Lindblad spent his final years at Lövingsborg's manor, just south of Linköping, where his daughter Lotten resided. He died there in 1878.

About the edition

Levande Musikarv's (Swedish Musical Heritage's) emended editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes. Adjustments to slurs, accidentals, accents and articulation marks that have not affected the reading have been made without comment.

Originally published by Abr. Hirsch, Stockholm, no. 1599.

Text on the front page: "Sånger och Visor / vid / Pianoforte / af / A. F. Lindblad / 4:de delen / Med förlagsrätt / Stockholm, Abr. Hirsch".

Year of publication: 1879.